

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2017 - 4006

Doknr.
492086

Dato
11-08-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 13. juli 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 474 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 474:

Hvilke muligheder og rettigheder har et anbragt barn i forhold til f.eks. at sove sammen med skolekammerater, tage på festival og andre ting, som ikke anbragte børn gør, og hvem har i den sidste ende afgørelses kompetencen, er det kommunen eller anbringelsesstedet og hvordan sikres det, at den unge bliver lyttet til og hørt i forhold til ønsker og behov?

Svar:

En anbringelse skal, jf. servicelovens § 46, sikre, at barnet eller den unge opnår de samme muligheder for personlig udvikling, sundhed og et selvstændigt voksenliv som deres jævnaldrende. Anbringelsen skal fremme barnets trivsel og opbygge barnets eller den unges kompetencer til at indgå i sociale relationer og netværk. Dette sker fx gennem deltagelse i aktiviteter i fritiden og under samvær med skolekammerater og venner. Der findes ingen særlige regler om anbragte børns deltagelse i aktiviteter som disse.

Et anbragt barns deltagelse i hverdagsaktiviteter, samvær med venner mv. er ikke en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, men beslutninger i barnets hverdag om, hvad barnet må og ikke må. Det er således anbringelsesstedet, der, som de umiddelbare omsorgspersoner for barnet, beslutter, hvilke aktiviteter barnet må deltage i. I vurderingen af dette skal anbringelsesstedet være lydhør over for barnets egne ønsker og behov, men skal samtidig afveje dette i forhold til barnets generelle tarv, modenhed og ressourcer. Der kan således opstå situationer, hvor det, et barn gerne vil, ikke altid er det, der er det bedste for barnet.

Med venlig hilsen
Mai Mercado